2024-61 i 62-RE

Causa 2024-61 i 62-RE

(Baró Prados i d'altres c/ Principat d'Andorra)

Números de registre: 435-2024 i 436-2024. Recursos d'empara

Sentència del 17 de febrer del 2025

BOPA núm. 24, del 26 de febrer del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 d'octubre del 2024, per la representació processal dels Srs. Miquel Àngel Baró Prados i Juan Francisco Alarcón Torres, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 18 de setembre del 2024, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de l'aute impugnat, que restableixi els recurrents en la integritat del seu dret i amb aquesta finalitat que requereixi la Sala Civil per tal que dicti una altra resolució que desestimi el recurs d'apel·lació de la CASS, que ratifiqui la decisió del tribunal de primera instància de no estendre la fallida de la societat Obres Públiques Baró Prados, SL als recurrents i al Sr. David Codina Jorba. Així mateix, atès que la prossecució de la causa pot comportar conseqüències econòmiques de difícil o d'impossible reparació, demana la suspensió dels

efectes de la decisió impugnada;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 10 d'octubre del 2024, per la representació processal del Sr. David Codina Jorba, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 18 de setembre del 2024, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de l'aute impugnat, que retrotregui les actuacions davant la Sala Civil, per tal que aquesta dicti una nova resolució que respecti els seus drets fonamentals i que no s'efectuï una especial condemna en costes;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist l'aute del Tribunal Constitucional del 18 de novembre del 2024 que va acumular els recursos d'empara 2024-61-RE i 2024-62-RE i que va admetre a tràmit la causa acumulada amb efectes suspensius;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 4 de desembre del 2024, per la representació processal del Sr. David Codina Jorba;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 5 de desembre del 2024, pel Ministeri Fiscal;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 6 de desembre del 2024, per la representació processal dels Srs. Miquel Àngel Baró Prados i Juan Francisco Alarcón Torres;

Vist l'escrit d'al·legacions presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de desembre del 2024, per la CASS;

Vistes les conclusions formulades dintre de termini per les parts i pel Ministeri Fiscal;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. L'1 de desembre del 2014, la Secció Civil 1 de la Batllia va decretar, entre d'altres, la societat Obres Públiques Baró Prados, SL en estat de cessació de pagaments i fallida i va nomenar l'administrador judicial i el controlador.

1.2. El 26 de setembre del 2023, resolent la petició de l'administrador judicial, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual no donava lloc a l'extensió de la fallida als Srs. David Codina Jorba, Juan Francisco Alarcón Torres i Miquel Àngel Baró Prados, en tant que socis de la societat Obres Públiques Baró Prados, SL.

1.3. La CASS, com a controladora judicial de la fallida de la societat Obres Públiques Baró Prados, SL, va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 18 de setembre del 2024, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que estimava aquest recurs i que revocava l'aute de la primera instància, acordant, entre d'altres, l'extensió de la fallida de la societat esmentada als seus administradors, Srs. David Codina Jorba, Juan Francisco Alarcón Torres i Miquel Àngel Baró Prados, a títol personal amb efectes des de l'1 de desembre del 2014; i, els privava del dret d'explotar qualsevol comerç per si mateixos o per persona interposada, prohibint-los dirigir, administrar o controlar una empresa comercial individual o social.

1.4. El 10 d'octubre del 2024, les representacions processals respectives dels Srs. Miquel Àngel Baró Prados, Juan Francisco Alarcón Torres i David Codina Jorba van interposar recurs d'empara contra l'aute del 18 de setembre del 2024, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a un procés degut, a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- Els recurrents al·leguen que la CASS no va ser part en el procés relatiu a l'extensió de la fallida, per tant, no tenia legitimació activa per interposar apel·lació, circumstància que vulnera el principi dispositiu que regeix el dret civil.

- Seguidament, manifesten que el fet que la Sala Civil hagi emprat el terme de "*sostracció*" de la documentació comptable, terme que no havia estat esmentat en primera instància vulnera el seu dret a la defensa.

- Posen en relleu que és la durada del procediment que ha causat la impossibilitat d'aportar la documentació comptable demanada i que, per consegüent, no és lògic pretendre que hagin sostret aquesta documentació.

- També consideren que d'aquesta manera no només s'ha vulnerat el seu dret a un judici de durada raonable, sinó que, a més, pateixen les conseqüències d'aquesta dilació indeguda, ja que és per aquest motiu que no han pogut disposar dels documents comptables sol·licitats.

- Impugnen el fet que la Sala Civil faci seves les declaracions de l'administrador judicial, el qual indica que els va demanar diverses vegades aquesta documentació comptable; tanmateix, consideren que aquest element no està suficientment acreditat.

- Els recurrents addueixen que la Sala Civil fonamenta en part la seva resolució sobre una suposició, quan indica que "*tot ordenat comerciant ha de disposar*" de la seva documentació comptable quan s'ha iniciat un procediment concursal, circumstància que du a una decisió mal fonamentada en Dret.

- També al·leguen que la Sala Civil fonamenta en part la seva resolució sobre l'exposició de motius del Decret de 1969 sobre suspensió de pagaments i fallida, quan aquesta exposició no és una norma jurídica, i això constitueix un defecte de fonamentació en Dret de la decisió impugnada.

- Per aquests motius, consideren que l'aute impugnat de la Sala Civil vulnera els drets a obtenir una decisió fonamentada en Dret i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que declari la nul·litat de l'aute impugnat, que els restableixi en la integritat del seu dret i, amb aquesta finalitat, que requereixi la Sala Civil per tal que dicti una altra resolució que desestimi el recurs d'apel·lació de la CASS respectant els seus drets fonamentals.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil exposa que l'aute de la Batllia va desestimar la petició de l'administrador judicial d'estendre la fallida de la societat als seus administradors, per tal com va considerar que no hi havia un acte de mala fe en la seva resistència a aportar la comptabilitat de la societat.

- En primer lloc, sobre la legitimitat de la CASS, creditora -al mateix temps que també controladora- recorda que el fet que els creditors des del mateix moment de la declaració de la cessació de pagaments o fallida no puguin exercir l'efectivitat dels seus crèdits individuals, els quals passen a integrar-se a la massa, representada per l'administrador judicial, no implica la seva pèrdua de personalitat jurídica, ni que no puguin seguir participant en les decisions de la fallida, ni que hagin de renunciar a la defensa dels seus drets en el procediment.

- Indica que en nombrosos assumptes un creditor ha demanat l'extensió de la fallida als administradors i ha recorregut davant la desestimació d'aquella extensió.

- Per tant, si els creditors poden sol·licitar l'extensió, també han de poder seguir el procediment en segona instància. I, conclou, doncs, que la CASS està plenament legitimada processalment per impugnar la decisió de la primera instància.

- En segon lloc, manifesta que, en virtut de la llei, la finalitat essencial del procediment concursal és la de protegir els crèdits de tercers que de bona fe han confiat en el bon funcionament de la societat i que ara no poden quedar desemparats.

- Seguidament, constata que els administradors no han presentat cap mena de comptabilitat anterior a l'any 2014, quan es va declarar la fallida de la societat, malgrat els requeriments reiterats.

- Tan sols un dels administradors, el Sr. David Codina Jorba, va manifestar que la comptabilitat la confeccionava una societat externa, la qual la va conservar durant el temps legal, termini que s'hauria escolat.

- Sigui com sigui, el fet incontestat és que l'administrador judicial no ha tingut al seu abast la comptabilitat.

- Segons el parer de la Sala Civil, l'excusa dels administradors de la societat no és versemblant, ja que qualsevol comerciant ha de disposar de la seva documentació comptable quan s'ha iniciat un procediment concursal (l'any 2012) i ha de poder justificar que els comptes anuals van ser dipositats en els registres corresponents mentre va durar la seva activitat.

- Tampoc és versemblant que una gestoria no guardi en els seus arxius la informació confeccionada i no acrediti que la va retornar, ni que va liquidar els serveis prestats.

- Considera que amb l'argument del temps transcorregut no es pot justificar la "*sostracció*" de la documentació a l'administrador judicial.

- Davant d'aquest fet i d'acord amb els principis *nova iuria novit curia* i *da mihi factum dabo tibi ius*, el supòsit s'incardina en l'article 69.1 del Decret del 4 d'octubre de 1969 quan contempla la conducta del comerciant que hagi "*sostret la comptabilitat de l'empresa*".

- Per aquests motius, estima el recurs d'apel·lació de la CASS i revoca l'aute de la primera instància, acordant l'extensió de la fallida de la societat esmentada als seus administradors a títol personal.

2.3. Argumentació del Ministeri Fiscal

- Pel que fa a la manca de legitimació activa de la CASS derivada del fet que no va ser part en la instància, el Ministeri Fiscal exposa el desenvolupament del procediment de la fallida, posant en relleu que el procés va ser instat per la CASS mateixa com a principal creditora de la societat per impagament de cotitzacions del seu personal assalariat. A més, el seu representant va ser nomenat controlador de la fallida.

- Seguidament, també destaca que juntament amb el Govern, es va oposar a les valoracions efectuades per l'administrador judicial, les quals van ser resoltes i estimades mitjançant un aute del 15 de juny del 2023.

- D'aquests fets, el Ministeri Fiscal conclou que la CASS té una clara condició de part en el procés *a quo*, no només perquè va instar el procediment com a creditora principal, sinó perquè, a més, és controladora del procediment concursal.

- Respecte del fet que la Sala Civil faci referència a l'exposició de motius del Decret del 4 d'octubre de 1969 en la seva resolució, el Ministeri Fiscal exposa que la Sala Civil no vulnera el principi de seguretat jurídica (que no és una causa que pugui fonamentar per si mateixa un recurs d'empara), ni ha efectuat cap valoració incorrecta de la prova, sinó que allò que ha efectuat és una interpretació teleològica de l'exposició de motius esmentada i sistemàtica entre la protecció dels crèdits, la posició del deutor, els preceptes legals i el comportament dels representants i administradors de la societat en el decurs del procediment concursal.

- Per tant, els recurrents no poden adduir la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, perquè la resolució de la Sala Civil no pot ser qualificada d'arbitrària, ni d'il·lògica, ni d'absurda.

- Pel que fa a les vulneracions dels drets a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret derivades de l'extensió de la fallida de la societat als seus administradors, pel fet que la Sala Civil considera que aquests van sostraure la documentació comptable, el Ministeri Fiscal considera que la Sala Civil es fonamenta en un fet admès pels recurrents mateixos, és a dir, la manca de presentació de la comptabilitat a l'inici del procediment, independentment que la comptabilitat la portés a terme una altra empresa, ja que aquesta manca impedia conèixer l'actiu de la massa per poder liquidar els deutes societaris, motiu pel qual la Sala Civil determina que s'ha d'estendre la fallida als seus administradors.

- Per aquests motius, conclou que la decisió de la segona instància està motivada i fonamentada en Dret i efectua una valoració acurada dels fets, de la prova i de la conducta dels administradors des

de l'inici del procediment concursal en relació amb la protecció que mereix el dret de crèdit.

- Pel que fa a les queixes dels recurrents sobre la durada excessiva del procediment, el Ministeri Fiscal posa en relleu que aquests no havien reportat aquest fet fins ara, no obstant això, manifesta que tots els tràmits processals han estat complimentats d'acord amb la llei, malgrat l'escassa col·laboració dels recurrents.

- Considera, doncs, que no s'aprecia la vulneració del dret a un judici de durada raonable.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que desestimi aquest recurs d'empara acumulat per la manca de vulneració dels drets constitucionals al·legats.

2.4. Argumentació de la CASS

- La CASS recorda que la Sala Civil està facultada per reinterpretar jurídicament els fets presentats per les parts, sempre que aquests fets hagin estat objecte de debat durant el procediment, per tant, no s'han introduït fets nous, sinó que la Sala Civil ha ofert la seva valoració sobre la manca d'aportació de la comptabilitat en el marc de la fallida.

- Aquesta facultat tampoc vulnera el dret a la defensa de les parts, ja que tothom va tenir l'oportunitat d'aportar les al·legacions i les proves sobre els fets materials del cas.

- El fet que la Sala Civil utilitzi el verb sostreure en lloc del verb no aportar pel que fa a la documentació, no implica cap caràcter fraudulent o dolós. L'article 69.1 del Decret pot aplicar-se independentment de la intencionalitat del fallit; en aquest cas, la interpretació efectuada per la Sala Civil no només s'ajusta al Decret, sinó que també respon a l'objectiu de garantir la seguretat jurídica i de protegir els drets dels creditors.

- Segons el seu parer, la resolució impugnada exposa adequadament les raons que motiven l'extensió de la fallida als administradors de la societat, així com sobre els fets i els principis concursals sobre els quals es fonamenta. La resolució impugnada tampoc és arbitrària pel fet de citar l'exposició de motius del Decret de cessació de pagaments i fallida utilitzat per la Sala Civil com

a una eina interpretativa complementària per contextualitzar les disposicions aplicables.

- De fet, la Sala Civil valora les circumstàncies concretes del cas incloent-hi la inactivitat dels administradors per justificar la manca de la documentació comptable requerida. Aquesta valoració no vulnera el principi de legalitat, ja que es basa en una aplicació legítima i ponderada de les normes que regeixen el dret concursal: els administradors tenen el deure de conservar i gestionar adequadament la documentació comptable de la societat, independentment de si aquesta tasca està delegada a una empresa especialitzada, perquè la responsabilitat última recau en ells.

- Afegeix que el Decret de cessació de pagaments i fallida estableix un equilibri entre la protecció dels drets dels creditors i dels deutors i la Sala Civil va considerar que la manca de la documentació comptable generava un perjudici significatiu pels creditors, fet que justificava l'extensió de la fallida als administradors de la societat. Aquesta decisió no només és coherent amb l'articulat del Decret, sinó que també s'ajusta als principis generals del dret concursal i al principi de bona fe que regeix les relacions mercantils.

- Pel que fa a la seva manca de legitimació activa, considera que aquesta no té base jurídica sòlida.

- Com a creditor privilegiat dins el procediment de fallida té un interès clarament legítim en la resolució del cas, atès que qualsevol resolució relativa a l'extensió de la fallida afecta directament els seus drets i interessos com a part implicada. Aquesta condició justifica sobradament la seva intervenció en el procediment d'apel·lació.

- Considera que la Sala Civil va valorar correctament aquesta situació i que com a part no va introduir en cap moment elements nous que alteressin el marc processal.

- Al·lega que la Sala Civil ha garantit que totes les parts implicades puguin defensar els seus interessos de manera adequada dins el marc legal.

- Pel que fa a la vulneració del dret a un judici de durada raonable, la CASS al·lega que en aquest cas d'un procediment de fallida complex per la naturalesa mateixa de les accions concursals, no es pot atribuir la durada a cap manca de diligència als òrgans judicials, però sí a la complexitat del procediment, combinada amb les mancances derivades de la falta de col·laboració dels recurrents.

- Recorda que la manca de presentació voluntària de la comptabilitat per part dels administradors durant el període inicial del procediment és un fet objectiu que ha impedit una resolució més àgil i ajustada als terminis legals.

- Per tots aquests motius, demana al Tribunal Constitucional que desestimi íntegrament els recursos d'empara presentats pels recurrents per tal com no s'ha produït cap vulneració dels drets constitucionals al·legats.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. L'anàlisi dels fets, la seva qualificació, així com l'aplicació de quines normes s'escauen a la causa correspon a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. Pel que fa a la fonamentació en Dret de l'aute impugnat, aquest es basa de manera explícita en les disposicions del Decret del 4 d'octubre de 1969 sobre la cessació de pagaments i fallida i, més concretament, sobre el seu article 69.1. La cita efectuada per la Sala Civil de l'exposició de motius d'aquest Decret només situa aquest article en el seu context i no pot ser considerada com a un defecte de fonamentació en Dret. Per consegüent aquest argument dels recurrents no pot ser estimat.

3.4. Quan la Sala Civil analitza el desenvolupament dels fets i constata que des de que van ser informats del procediment de fallida de la societat de la qual n'eren els administradors, els recurrents no van prendre cap mesura per assegurar-se de poder disposar dels elements de comptabilitat de la societat; la Sala Civil posa en pràctica la seva competència d'apreciació dels fets i la seva conclusió segons la qual aquesta conducta dels administradors, que du a la indisponibilitat de la documentació comptable els hi és imputable i que s'ha d'analitzar com a una "*sostracció*" està establerta a l'article 69.1 del Decret esmentat, no és ni absurda, ni il·lògica, ni arbitrària. Aquesta interpretació, la qual és comprèn que no estigui compartida pels recurrents, no vulnera els drets establerts a la Constitució.

3.5. La circumstància que la Sala Civil valori els elements fàctics d'una manera diferent de com ho va fer la primera instància entra dins la seva competència de tribunal de segona instància i no vulnera de cap manera el dret a la defensa dels recurrents, els quals van tenir l'oportunitat de fer valer els seus arguments sobre aquests mateixos elements tant en primera instància, com en segona.

3.6. Així mateix, quan la Sala Civil considera com a fets provats que l'administrador judicial va reclamar reiteradament els documents comptables als recurrents, ho fa després d'una anàlisi dels fets i dels autes que consten en les actuacions i dels quals disposa, sense que els recurrents presentessin cap argument factual contra aquesta interpretació, la qual no és ni absurda, ni il·lògica, ni arbitrària.

3.7. Pel que fa a la durada irraonable del procediment denunciada pels recurrents, cal recordar que la jurisprudència d'aquest Tribunal ha determinat de manera constant els criteris per valorar si la durada d'un procés és indeguda o no. En aquest cas, examinada la causa, com destaca el Ministeri Fiscal, no es pot imputar a l'òrgan judicial cap inacció a la vista dels actes judicials duts a terme des de la data de la declaració de la fallida. No obstant això, les diverses accions dels recurrents han contribuït a la durada del procediment, i en cap moment durant s'han queixat abans d'avui d'aquesta durada excessiva. Des d'aquest punt de vista, no es pot considerar la vulneració d'aquest vessant del dret a la jurisdicció.

3.8. Queda finalment per examinar l'argument relatiu a la legitimació activa de la CASS per interposar recurs d'apel·lació. Dels diversos motius continguts en la resolució impugnada, així com de les al·legacions del Ministeri Fiscal i de la CASS es desprèn clarament que a l'origen de la fallida la CASS estava legitimada per ser part en el procediment.

3.9. Així mateix, és clar que la funció de l'administrador judicial no priva cap de les parts interessades d'actuar davant els tribunals. La Sala Civil cita en la seva resolució casos en què algun creditor va presentar la demanda d'extensió de la fallida als administradors de la societat independentment de l'administrador judicial; però, en aquests casos citats ho van fer des de la primera instància.

3.10. En aquesta causa que ara ens ocupa, si bé és cert que cap creditor va demanar l'extensió de la fallida de la societat als seus administradors, també és evident que els seus interessos estaven assumits en aquest procediment per l'acció de l'administrador judicial.

3.11. Per tant, prohibir als creditors accedir al recurs d'apel·lació equivaldria a no permetre'ls defensar els seus interessos i a privar-los de l'accés a la jurisdicció.

3.12. Per tal de recolzar aquesta anàlisi, cal destacar que de les actuacions no es desprèn que tots els creditors haguessin estat informats de la demanda d'extensió personal de la fallida efectuada per l'administrador judicial, i que, si de fet es pot argumentar que la CASS sí que ho va ser, mitjançant la notificació de la providència del 6 de juliol del 2023, aquesta particularitat deriva de la seva funció de controladora, ja que els altres creditors no van ser objecte d'aquesta notificació.

3.13. Així, denegar l'accés a la segona instància de la CASS pel doble motiu de la seva informació sobre la demanda plantejada per l'administrador judicial i de la seva inacció en primera instància, equival a privar als altres creditors, no informats, de l'accés a una decisió de justícia que és un dret constitucional.

3.14. Per consegüent, cal considerar que en aquest cas, l'acció de l'administrador judicial assumeix els interessos de cada un d'ells, obrint-los la possibilitat de presentar un recurs d'apel·lació per tal de respectar el seu dret a la jurisdicció.

3.15. És sobre aquest dret a la jurisdicció per als creditors, en el procediment particular de fallida, que la Sala Civil fonamenta l'acceptació del recurs d'apel·lació de la CASS com a creditora manifestament interessada per la decisió de la primera instància.

3.16. Aquesta interpretació, que garanteix l'exercici d'un dret constitucional, no pot qualificar-se com a il·lògica, absurda o arbitrària, i, per tant, la decisió impugnada de la Sala Civil no vulnera els drets fonamentals dels recurrents.

3.17. Per tots aquests motius, aquest recurs d'empara acumulat ha de ser íntegrament desestimat.

3.18. La desestimació del recurs comporta la condemna en costes dels recurrents en seu constitucional (article 92.4 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Decisió:

En atenció a tot això que s'ha exposat, el Tribunal Constitucional, per l'autoritat que li confereix la Constitució del Principat d'Andorra,

Ha decidit:

1. Desestimar el recurs d'empara acumulat 2024-61 i 62-RE interposat per les representacions processals respectives dels Srs. Miquel Àngel Baró Prados, Juan Francisco Alarcón Torres i David Codina Jorba contra l'aute del 18 de setembre del 2024, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Declarar que no s'ha produït la vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

3. Imposar als recurrents les costes processals derivades de la desestimació del seu recurs.

4. Publicar aquesta sentència, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

I així, per aquesta sentència nostra, que ha de ser notificada a les representacions processals respectives dels recurrents, a la CASS, a la Secció Civil 1 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal ho pronunciem, manem i signem a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2025.

Joan Manel Abril Campoy	Pere Pastor Vilanova
President	Vicepresident
Josep-D. Guàrdia Canela	Jean-Yves Caullet
Magistrat	Magistrat